

Mag ik U voorstellen....

Klucht in drie bedrijven

door

JAY TOBIAS

Vertaling

Derk de Vries

**TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)**

Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MAG IK U VOORSTELLEN....** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DERK DE VRIES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

BEN BLAYNE, een jonge advocaat

BETTY BLAYNE, zijn zuster

JENNY, keukenmeisje

TOBY SHERWOOD, cadet van de Militaire Academie

BOB MILLINGS, verloofd met Betty

ALICE MILLINGS, Bob's zuster, verloofd met Ben

DORINDA MILLINGS, tante van Bob en Alice

SNORKINGS, een butler

PATRICIA SWAN, masseuse en heilgymnaste

MISS MUGGS, een buurvrouw, die aan liefdadigheid doet

WILLIAM HAWKINS

Eerste bedrijf

Het toneel stelt voor de woonkamer van de Blayne's. Het is een vroege herfstmiddag, ongeveer half vijf. Midden achter op het toneel is een boog, waardoor men de hall ziet, waarin opzij de voordeur wordt gesuggereerd. Links eerste plan een haard; tweede plan een deur naar de eetkamer en de keuken; derde plan dubbele tuindeuren, waardoor men een gedeelte van de tuin ziet. Rechts twee deuren naar de slaapkamers van Ben en Betty. Rechts van de boog staat een boekenkast. Op de voorgrond rechts een bureau met twee stoelen. Voorgrond links een divan en zitje met tafeltje. Het vertrek is smaakvol ingericht. Enkele moderne schilderijen, een schemerlamp, etc.

Als het doek opgaat zitten Ben en Betty ieder aan 'n kant van het bureau te schrijven. Na 'n ogenblik wordt er aan de voordeur gebeld. Zowel Ben als Betty kijken even verstoord op bij deze interruptie, maar schrijven dan weer resoluut verder. Dan wordt er weer gebeld.

BEN: Betty! Er wordt gebeld!

BETTY (*zonder op te zien*): Nou, doe dan open!

BEN: Je ziet toch dat ik met 'n brief bezig ben !

BETTY: Ik ben óók met 'n brief bezig!

BEN (*als er weer, en nu zeer aanhoudend, wordt gebeld*): Toe, Betty? Wees nu eens lief, huiselijk zusje van me en doe even open! ?

BETTY (*liefjes*): Wees jij eens een lieve, sterke broer van me en doe het zelf ! Trouwens... jij zit iets dichterbij de deur dan ik!

BEN: Maar waar is die stomme keukenmeid?! (*tot Betty*) Waarom probeer je háár eigenlijk niet eens te leren om voor bellemeisje te spelen?!

BETTY : Je bent niet goed snik ! Degene die Jenny iets kan leren moet nog geboren worden ! Vooruit, schietnou op Ben en doe open! Misschien is het wel iets belangrijks!

BEN (*staat geïrriteerd op en verdwijnt in de hall*): Oh...

STEM (*achter*): Telegram mijnheer. Alstublieft.

BEN (*achter*): Dank je. Goedenmiddag.

STEM: Middag, mijnheer. (*men hoort de deur sluiten*)

BEN (*komt even later weer op met telegram, dat hij van*

alle kanten bekijkt): Wie kan ons nu in 's hemelsnaam een telegram sturen? Snap jij dat?!

BETTY: Als je 't eens openmaakte?! Misschien dat je dan iets wijzer wordt!

BEN: Leuk ben je, hoor ! (*opent het telegram en leest het verbaasd. Dan, tot Betty*) Nee maar! De wonderen zijn de wereld nog niet uit! Het is van oom William!

BETTY (*opspringend*): Van oom William?! Toch niet William Hawkins ? De millionnair?

BEN: De multi-millionnair! Van niemand anders! Hier! (*leest*) „Onderbreek reis naar Chicago om jullie op te zoeken. Blijf vannacht over. Stop. Géén drukte alsjeblieft. Hawkins"...

BETTY (*over zijn schouder meekijkend*): Inderdaad. Het komt uit Oklahoma! Hoewel... wat mij betreft kan-ie wegblijven! Geen drukte ! Wat denkt-ie eigenlijk wel? Alsof ik van plan zou zijn drukte te maken voor die gierige olieboer! Bah !

BEN: Maar Betty! Hoe kun je dat nou zeggen?! We hebben 'm niet meer gezien. sinds we kinderen waren.

BETTY: Juist daarom! stikt in het geld, maar toen vader en moeder gestorven waren heeft-ie zelfs geen Vinger uitgestoken om ons te helpen. Wat zeg ik? Hij heeft je zelfs geen geld willen lenen om tenminste je studie af te kunnen maken!

BEN: Je hebt gelijk Betty, hij is inderdaad nooit bepaald vriendelijk voor ons geweest. Voor mezelf heeft 't me nooit zoveel kunnen schelen, maar jij zou een veel prettiger leven gehad kunnen hebben, zoOs andere meisjes...

BETTY (*streelt even over z'n haar*): Doe niet zo mal, Ben! Je bent al die jaren een schat voor me geweest! Je hebt niet alleen kans gezien je studie zelf te bekostigen, maar bovendien heb je gezorgd dat we in ons huis konden blijven wonen en je hebt mij nog in de gaten weten te houden ook! Met geen stuiver heeft ie ons ooit geholpen. Zo'n stinkend rijke oude vrijgezel!

BEN: Hij zou ons alsnog kunnen helpen! Ik heb nog een hoop af te betalen aan studieboeken en kantoorspullen. Zeg!! Misschien komt hij hier 'ns poolshoogte nemen om, - als wij hem bevallen - ons tot zijn erfgenamen te maken!

BETTY: Zou je denken! Verbeeld je eens zoiets!!

BEN: Misschien zou het in ieder geval geen kwaad kunnen 'm voorlopig een beetje in de watten te leggen en de kat eens even uit de boom te kijken. Ik bedoel... laten we voorlopig onze grieven tegen hem vergeten en zo aardig voor 'm zijn als wo kunnen. Wie weet, misschien brengt 't ons ieder een miljoen op!!!

BETTY: Ben, je bent gewoon formidabel! Als oom William binnenkomt

vlieg ik 'm gelijk om z'n hals! Wacht 'ns! Ze zeggen immers dat de liefde van de man via zijn maag gaat. Ik zal Jenny zeggen dat ze voor vandaag een feestmaal op tafel brengt!

BEN: Fantastisch! Dat doen we!

BETTY: Ik had een kip in de ijskast staan voor zondag, maar we zullen 'm opofferen voor een goede zaak. Ik zal Jenny even bellen. *(loopt naar de deur en drukt op de bel)*

BEN: Zeg, en laat haar van die heerlijke appelbeignets maken! Daar is ze geweldig mee!

BETTY: Appelbeignets voor Oom William? Of voor jou?

BEN *(lachend)*: Laten we zeggen: voor ons allebei!

BETTY: Ik wou tenminste zeggen! Nu eens zien. De kip ?... Gevulde kip met champignons misschien ?...

JENNY *(komt opsloffen)*: Had u gebeld, juffrouw?

BETTY: Ja. Luister eens Jenny. Er komt vandaag eenoom van ons dineren en we willen dat je hem het bestemaal voorzet dat je nog ooit van je leven hebt klaargemaakt. Hij is een oliemagnaat, begrijp je?

JENNY: Een wát, juffrouw?

BEN: Een olie-magnaat. Iemand die in olie handelt!

JENNY: Oh wat fijn. Misschien kan die me dan eindelijk eens vertellen waarom de olie zo raar smaakt. De kruidenier zegt dat ik het me maar verbeeld, maar...

BEN *(lacht)*: Haha! Je kunt 'm 'n glaasje olie bij het diner serveren! Misschien dat-ie 't waardeert!

JENNY: Waarom moet u altijd de draak met me Steken, mijnheer Blayne?! U lijkt de kruidenier wel. Die denkt ook dat ik 't me maar verbeeld, maar ik weet heus' wel wat goeie olie is!

BETTY *(terzijde tegen Ben)*: In 's hemelsnaam Ben, plaag 'r nu niet anders wordt het niets met het diner!

BEN *(tot Jenny)*: Je hebt gelijk Jenny. Niemand weet zoveel van olie als jij!

JENNY *(verheerlijkt)*: Wat heerlijk dat uw oom daar verstand van heeft. Zal de kruidenier even op z'n neus kijken!

BETTY *(haar onderbrekend)*: Goed, goed, maar luister nu even Jenny. Ik zou graag willen dat je de kip klaarmaakt die in de ijskast staat.

BEN: Met champignons en appelbeignets ná!

JENNY *(dromerig)*: ...want de olie is absoluut niet meer wat-ie geweest is. Ze doen er vast iets doorheen.

BETTY *(streng)*: Jenny! Heb je gehoord wat ik gezegd heb?

JENNY *(tot zichzelf komend)*: 'Tuurlijk juffrouw! U zei dat u de kip wou hebben met appels en champignons enne... eh.

BETTY: Dat zei ik niet! Ik wil gebraden kip met champignons en appelbeignets als dessert. En vul de kip in 's hemelsnaam niet met de appelbeignets! Ziezo. Begin nu maar vast, anders komt 't nooit meer op tijd klaar.

JENNY : Goed juffrouw. *(terwijl zij weer afsloft)* Het zijn vast die vitaminen die ze er in stoppen. Dat deed m'n moeder nooit.

BETTY *(met 'n zucht)* : Wat Jenny eenmaal in haar hoofd heeft...

BEN: ...ram je er met geen tien heiblokken meer uit! Oh, Betty, als ik er aan denk dat we misschien de universele erfgenen worden van oom William, dan zou ik kunnen dansen!

BETTY: Wel? Wat let je?!

BEN: Wat me let? Moet je nodig vragen! Ik pieker me gek over Alice.

BETTY: Alice ? Houdt ze soms niet meer van je?

BEN : Wat 'n onzin! Natuurlijk houdt ze nog van me. Maar haar tante neemt haar morgen van me weg. Naar Europa! Ben jij dat soms vergeten?

BETTY: Wind je alsjeblieft niet zo op. Vaar ik soms niet in het zelfde schuitje ? Bob moet immers ook mee! Dié neemt tante Dorinda van m ij weg!

BEN: Verdraaid Betty. Ik wist wel dat jullie elkaar graag mochten, maar ik wist niet dat jullie al serieuze plannen hadden!

BETTY: Dat is te zeggen... zo half en half.

BEN: Hoe dat „half en half“?

BETTY: Bob wil hals-over-kop met me trouwen en ik probeer hem daar vanaf te houden. Als-ie voor z'n vijftienvigste trouwt, krijgt-ie immers geen cent van tante Dorinda.

BEN *(zucht)*: Net als Alice, ja. Tante Dorinda geeft haar nooit toestemming om met mij te trouwen. 'n Arm advocaatje! Stel je voor!

BETTY: Ik begrijp het niet. In het begin was ze toch wel aardig tegen ons.

BEN: Ik ben bang dat ik die verandering op m'n geweten heb. Ik had 'r wijsgemaakt dat we elk een miljoen dollar van oom William zouden krijgen op de dag van ons huwelijk.

BETTY : Tjee, wat 'n lef ! Maar waarom is ze dan zo opeens van idee veranderd?!

BEN: Alice vertelde me dat ze het is gaan uitzoeken en dat ze gehoord had, dat oom William Hawkins niet zou bestaan!

BETTY *(verontwaardigd)*: Niet bestaan?! Wel heb je ooit! Zullen we haar uitnodigen om kennis met 'm te maken? Dan kan ze met haar eigen ogen zien dat-ie béstaat !

BEN *(opklarend)*: Dát is een idee! We bellen Alice en Bob op en vragen

ze tante Dorinda spoorlags hierheen te brengen om kennis te maken met oom William!

BETTY: Denk je dat ze zal komen ?

BEN: Komen? Als ze niet oppast breekt ze haar nek in de haast hierheen te komen, zo gauw ze hoort dat er hier een millionnair op zicht is !

BETTY (*naar de telefoon*): We kunnen het altijd proberen. We zullen ze te eten vragen. Laten we hopen dat er genoeg is voor allemaal! Als ik je een schop onder tafel geef, moet je verder bedanken... (*in de telefoon*) Hallo... Mag ik Alice even van u hebben ?... Oh, ben je 't zelf. Ik herkende je stem niet zo gauw. Met Betty Blayne... Ja. Luister 'ns Alice. Ben en ik zouden graag willen dat jullie tante Dorinda probeerden over te halen hierheen te komen om kennis te maken met onze oom, William Hawkins uit Oklahoma... Ja, de millionnair... We verwachten 'm ieder ogenblik en hij blijft hier maar tot morgenochtend.

BEN (*neemt de hoorn over*): Hallo liefje! Zeg tegen je tante dat oom William tienmaal millionnair is en president-directeur van minstens 'n duizend oliebronnen!

BETTY (*duwt Ben weg en pakt de telefoon terug*): Ja, we zouden het enig vinden als jullie hier willen komen dineren... Ja ? Goed. Tot over 'n half uurtje dan! Dag! (*legt de haak neer*)

BEN : Komen ze?

BETTY: Ja.

BEN (*pakt Betty beet en danst een paar wilde passen*): Hoera! Bravo! Driewerf hij leve hoog ! Alice komt! Alice komt en ik ga haar... (*stopt plotseling*) Verdraaid! Dat was ik helemaal vergeten!

BETTY: Wat is er ?

BEN: We moeten een butler hebben!

BETTY: Een butler ??

BEN: Ja. Zie je. Het zit zo. Ik heb tante Dorinda wijs gemaakt dat we een maandelijkse toelage van oom William kregen en dat we een butler hadden en al dat soort dingen meer!

BETTY: Maar ben je nou gek!? Wat zal ze wel denken als ze daar achter komt?

BEN: Ze zál er niet achter komen. We huren een butler.

BETTY: Huren? Wat zal dat wel kosten?!

BEN: Je vangt geen kabeljauw zonder een spierinkje uit te gooien. Wat we nu nodig hebben is actie en nog eens actie.

BETTY: Praat dan niet zoveel en doe wat, want als ze straks hier zijn is 't te laat.

BEN *(naar de telefoon)*: Ik ben al bezig! *(bladert in de telefoongids)* Nu eens even zien... Eh... eh... Juist. Verhuurkantoor huishoudelijk personeel. *(draait een nummer)* Hallo... Met Mr. Blayne, advocaat, 37 Wabashstreet. Kunt u me met spoed helpen aan een butler. Ja... De beste die u maar heeft... Goed... Wabashstreet 37. Uitstekend. Dank u. *(legt de haak weer neer)* Dat is dat. We hebben een butler. Nu kan ons niets meer gebeuren!

BETTY: Als je tante Dorinda tenminste niet nog meer leugens op de mouw hebt gespeld! *(er wordt gebeld)* Goeie help! Dat is oom William! *(zij duwt vlug haar krullen in vorm)* Ik zal 'm omhelzen... !! Let maar eens op ! *(verdwijnt in de hall. Dan hoort men haar verbaasde stem)* Wiel heb je ooit! Toby!! *(Toby Sherwood komt binnen gevolgd door Betty. Hij is een jong militair, cadet aan de Militaire Academie. Heeft een tas bij zich.)*

BEN: Hallo, Toby ! Kom jij hier zo verzeild op dit uur van de dag?

TOBY: Hallo Ben. Hoe gaat 't. Tijd niet gezien, hè!

BEN: Dat is minstens twee maanden geleden, als 't er geen drie zijn! En dat terwijl je hier zo vlak in de buurt ligt! Je moest je schamen! Hoe gaat 't op de Academie?

TOBY: Z'n gangetje. Behalve vandaag dan. We hebben 't jaarfeest en vanavond moet ik cabaret-spelen voor het oog van al mijn bazen tegelijk!

BEN: Ga zitten, kerel!

TOBY: Nee, ik ben zo weer weg. Ik kom je hulp inroepen, want ik heb voor vanavond een net burgerpakje nodig. Ik had gedacht dat ik misschien dat donkere pak van je zou kunnen lenen. Ik moet 'n ouwe bok voorstellen en daar is mijn eigen pak veel te licht voor en veel te jeugdig, begrijp je.

BEN: Dank je! Je bent wel complimenteus !

TOBY: Sorry! Zo bedoel ik het niet! Ik...

BEN *(lachend)* Het is all-right ouwe jongen. Als ik dat pak niet nodig had voor de balie, zou ik ook iets vrolijkers aantrekken. Je kunt het van me lenen op één voorwaarde!

TOBY: Dat ik er geen bier op mors!

BEN: Dat ook natuurlijk. Maar ik bedoel dit: straks komen Alice en Bob hier met hun tante, om kennis te maken met een oom van ons. Jij mag mijn pak lenen als je een uurtje hier wilt blijven en die twee ouwetjes wat bezig wilt houden, zodat ik en Betty even tijd hebben voor... eh... nou ja...

TOBY: Voor een vrijpartijtje, waar de ouwetjes niets mee te maken hebben?!

BETTY: Een reuze idee Ben! Blijf je Toby?

TOBY: Oké! Kom op met dat pak van je!

BEN: Ik zal het meteen even halen. *(gaat af)*

TOBY *(roept hem na, terwijl hij op de divan gaat zitten)* :Als je téch bezig bent Ben, neem dan meteen ook een overhemd, een das en een hoed mee!

BEN *(achter)*: Sokken misschien ook?

TOBY: Heb ik zelf ! *(tot Betty)* Wat is dat voor 'n oom van je? Ik heb je daar nog nooit over gehoord.

BETTY: We weten zelf nauwelijks dat-ie bestaat. Maar hij is millionnair. Petroleum!

TOBY: 'n Millionnair! ? Is-ie getrouwd?

BETTY: Nee. Moeder vertelde me destijds wel dat-ie ooit eens een liefdesgeschiedenis aan de hand had gehad, maar het kind liet 'm lopen omdat-ie geen geld had. Toen is-ie naar Oklahoma gegaan en verdiende een fortuin in de olie.

TOBY: Zal dat kind er even spijt van hebben, dat ze hem heeft laten lopen, zeg! Wat word ik verondersteld te doen om die twee bezig te houden? Dansen? Zingen?

BETTY: Oh nee zeg! Alsjeblieft! Vertel ze maar van je avonturen op de Academie. Het komt er trouwens niet opaan, als je ze maar 'n poosje bezig houdt. Ben en ik krijgen tegenwoordig geen schijn van kans meer om 'ns met Bob en Alice alleen te zijn. Hun tante Dorinda bewaakt ze als een jaloerse tijgerin!

BEN *(in de slaapkamer)*: Zeg Toby, ik heb alles hier klaar liggen. Als je het soms even wilt passen?

TOBY *(opstaand)*: Dankje! Je bent 'n kei!

BETTY: Toe Toby, probeer meteen de hele maskerade! Ik ben benieuwd hoe jij in een oude bok wilt veranderen!

TOBY: All right! Je zult eens wat zien. Ik heb een pruik bij me en een snor om bang van te worden! *(neemt zijn tas en gaat naar Ben's slaapkamer)*

BETTY *(als Toby verdwenen is)*: Zo, nu zal ik Jenny maar eens waarschuwen dat er inmiddels al vier man meer blijven eten! *(belt)*

BEN: Licht haar dan maar heel voorzichtig in, anders loop je kans dat ze de kip als dessert opdient!

BETTY: Oh, ik hoop zo dat ze iets goeds klaar maakt. Dat weet je bij haar nooit vooruit en met het oog op oom William, zou...

JENNY *(op)*: Heeft u om me gebeld, juffrouw?

BETTY: Ja Jenny. Er komen nog een paar mensen-meer eten straks.

JENNY: Allemaal van die ene kip ?

BETTY: Dan moet je maar wat meer champignons gebruiken. En maak in elk geval genoeg appelbeignets!

JENNY (*verbaasd*): Beignets? Ik dacht dat u die kip met appelmoes wilde eten? Dat zei u daarstraks!

BETTY: Dat zei ik níét! Ik wil gebraden kip met champignons. En als je die kip nu niet meteen in de oven zet, komt-ie nooit meer klaar. Denk erom: ik wil voor oom William een maaltijd die hij van z'n leven niet meer vergeet!

JENNY: Oh! Is uw oom er al. Dan zal ik de olie eens halen.

BETTY (*ongeduldig*): In 's hemelsnaam Jenny! Vergeet die olie een ogenblikje en denk aan het diner! Weet je nu nog wat we als dessert krijgen?

JENNY (*verongelijkt haar schouders ophalend*): Appelbeignets, natuutlijk!

BETTY: Laat je nu nog gelijk hebben ook! Hoe is het mogelijk ! En wat doe je met de kip?

JENNY: Eh... gevuld met champignons? Of nee... eh...

BETTY (*wanhopig*): Oh, sta me bij! Je vermoordt die kip nog! Ik geloof dat ik maar even met je mee ga naar de keuken! (*af, gevolgd door Jenny, die haar schouders ophaalt*)

BEN (*roept haar na*): Nu wordt die kip tenminste zéker vermoord! Als je er maar aan denkt dat ik weiger om champignonbeignets te eten! (*Dan gaat weer de bel*) Goeie genade! Ik schijn alleen op de wereld te zijn om voor bellemeisje te spelen! (*af naar de voordeur*) Nee, maar! Komt u binnen! Wacht, laat- mij uw koffer dragen! (*verschijnt in de boog met Snorkins, de butler, die een donkere overjas draagt en een sjawl om heeft, zodat Ben Item niet als butler herkent. Ben neemt hem zijn koffertje af en drukt zijn hand hartelijk*) Wel, wel! Hoe maakt u het oom William? U weet niet hoe blij ik ben u te zien! We wachten de hele middag al op u!

SNORKINS: Maar...

BEN (*onderbreekt hem en neemt hem mee naar voren*): Maar u vraagt zich natuurlijk af, waarom wij u dan niet aan het station hebben afgehaald? Ziet u, u had niet getelegrafeerd hoe laat u zou komen en er komen elke twintig minuten treinen aan uit het Westen, zodat we geen idee hadden hoe laat u aan zou komen.

SNORKINS: Maar...

BEN (*snel*): Maar dat neemt u ons toch niet kwalijk, wel? Wacht, geef mij uw hoed. (*neemt Snorkins hoed*) Gaat u toch zitten. Hier op de divan zit u heerlijk. U zult wel moe zijn van de reis ! Doet u gerust of u thuis bent. (*legt de hoed op de stoel bij de boog*)

SNORKINS : Dat is te zeggen... Ik geloof niet dat ik...

BEN (*terugkomend*): Ik zal Betty even roepen. Ze zal niet weten wat ze ziet ! U zult eens zien hoe ze gegroeid is sinds u haar voor het laatst hebt gezien. Ze was toen nog maar een dreumes, weet u nog?

SNORKINS: Dat is te zeggen. Ik...

BEN: Enfin, u zult het wel zien ! (*roept*) Betty ! Betty! Oom William is er ! (*zet zijn handen aan zijn mond*) Betty !

BETTY (*achter*): Ik heb geen tijd. Wat is er ?

BEN: Oom William is er!

SNORKINS (*wil opstaan*) Maar mag ik misschien even...

BEN: Maar blijft u toch, zitten. Betty komt zó. Kan ik u inmiddels misschien dienen met 'n sigaar ?

SNORKINS (*haalt wanhopig zijn hand door zijn haar*): Heus niet ! Ik wil alleen zeggen...

BEN: Oh, ik dacht dat u liever sigaren had. Een sigaret dan misschien ?

SNORKINS : Ik wil helemaal niet roken! Ik wil allereerst...

BEN: Ach ! U pruint natuurlijk ! Ik heb helaas geen pruintabak in huis, maar gaat u gerust uw gang. (*Betty komt op*) Ah! Betty! Hier is oom William! (*geeft haar een teken hem te omhelzen*)

BETTY (*rent op Snorkins af, die inmiddels opgestaan is*): Oh oom William! Wat héérlijk dat u tóch gekomen bent! U bent nog niets veranderd! (*slaat haar armen spontaan om hem heen en kust hem*)

SNORKINS: Werkelijk! Ik moet zeggen...

BETTY: Kom, laten we hier gaan zitten! (*Snorkins is beduusd gaan zitten*) Oh, ik vind het zo éinig dat u eindelijk weer eens hier bent! (*leunt half tegen hem aan*)

JENNY (*komt op met de slaoliefles in haar hand. Opgewonden*) : Oh, juffrouw Betty! Is dat uw oom! Ik hoop zó dat u het met me eens zult zijn meneer ! Hier, moet u die slaolie nou eens proeven. Maar éérlijk zeggen wat u er van vindt, hoor!

BETTY: Jenny ! In 's hemelsnaam! Ga naar de keuken!

BEN (*verontschuldigd tot Snorkins*): Ziet u oom, dat is het keukenmeisje. Ze...

JENNY (*denkend dat zij voorgesteld wordt*): Aangenaam mijnheer! Dit is het prettigste moment in mijn leven!

BEN (*streng*): Jenny! Ga naar de keuken! U wilt haar wel verontschuldigen oom William? Ze heeft in haar hoofd gezet, dat u haar slaolie moet keuren! Jenny! Oom William bemoeit zich niet met slaolie! Hij boort olie... hij laat naar olie boren. Petroleum, in de woestijn! Dat heeft niets met slaolie van doen. En wil je nu alsjeblieft weer

aan het werk gaan?!

JENNY (*teleurgesteld*): U bedoelt, dat hij mijn olie niet eens eventjes wil proeven?

BEN: Absoluut niet! Geen denken aan!

JENNY: Ik ga die kip koken en ik laat 'm aanbranden ook!
(*verontwaardigd af*)

BETTY: Wordt u alstublieft niet boos, oom William. Jenny is verschrikkelijk dom maar ze kookt heerlijk. Ze is bezig iets heel extra's voor u op tafel te zetten!

BEN: Ja! Een van haar geheime recepten!

BETTY (*de bel gaat*): Hé, daar gaat de bel alweer. Ach toe, Ben maak jij even open. Ik houd oom graag gezelschap. (*steekt haar arm genoeglijk door die van Snorkins*)

BEN: Ik ga al! (*af naar de voordeur*)

BETTY (*tot Snorkins*): Het is th vervelend dat Jenny nooit de bel hoort.

SNORKINS: Ik zou...

BETTY: Maar ja, overal is er wat met het personeel.

BEN (*terug*): Weer een telegram! (*opent het*) U excuseert me, oom William?

SNORKINS: Maar laat u mij toch even...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto